סח: ד"ה הניחא וכו"]:

לא מחייב משום זונה והקשה הרב רבי

אלא גיורת או משוחררת ושנבעלה

בעילת זנות וזו היא זונה האמורה

. עליה בנכריותה אלמא בעובד'

בגיורת שאני משום דהשתא היא בת

קיחה וקיימא באיסור חללה וזונה לא

יקח (ג) אבל בעובדת כוכבים דלית בה

קיחה ליה בה משום זונה לא יקח

פרק כל האסורין (תמורה דף כט: ושם ד״ה

ורבא) אמר אביי כהן הבא על העובדת

כוכבים מ (אפי׳ א״א) אינו לוקה

יוחסין (קידושין דף עח.) דפליגי רבי

ור׳ שמעון בגיורת לכהן ואפילו ר׳

מן הארורים: מעריסתן. מקטנותן שהן שוכבות בעריסה שקורין

ובנותיהן אסורין משום דבר אחר.

עבודת אלילים: ועל דבר אחר. שלא

החכר כאן גזרו משום דבר אחר

ולא משום עבודת אלילים. לקתן מפרש

לה: קנאים. בני אדם המקנאין

קנחתו של מקום לנקום נקמותיו:

פוגעיו בו. בשעת בעילה לפי שחינו

במיתת ב"ד וכמעשה שהיה דומרי

וכובי: נשג"ה. גורו עליהן משום

נדה דרבנן ואע"ג דעובדת כוכבים אין

דמה מטמאה מן התורה שהרי היא

כבהמה חכמים גזרו עליה ומשום

שפחה ומשום עובדת כוכביםי כחילו

מתחתן בה דרך אישות ומשום אשת

איש דבעולת בעל יש להן לבני נח

דכתיבי והיא בעולת בעל וישראל

הרגיל בכך הואיל ובא עליה בנדתה

אתי למיבעל נמי נדה ישראלית

ואתי למינסב שפחה ועבר משום לא

יהיה קדש⁰ ואתי למנסבה לעובדת כוכבי׳

ועבר אלא תתחתן ואתי למיבעל אשת

אים ישראל: משום נשג"ו. נדה

שפחה עובדת כוכביםי זונה שאם כהן

הוא יש כאן משום לאו דוונה ולא לאו

ממש אלא גזירה משום זונה ישראלית

שנבעלה לחסור לה: דחורייםח

דמייחדת בהדיה כו' לח גרסי׳ וה"ג

כי גזור רבכן בית השמונאי ביאה אבל

ייחוד לא כו' ואתו אינהו. תלמידי

שמחי והלל: בחותה שעה. מעשה

אמנון ותמר. והא דרב יהודה בסנהדרין

בפ׳ כ״ג: שיטמה בויבה. חפי׳ לח

ראה גזרו עליו להיות כזב: לער

גדול היה לי כו'. כלומר טורח גדול

היה לי אצלו בשאילה זו ששאלתיה

ממנו כמה פעמים ולא היה בידו:

א [מיי' פי"ז מהל' מאכלות אסורות הל' ט יב טוש"ע יו"ד סי׳ קיב סעיף : 16

קן: קבח ב מיי פי״א מהלי מאכלות אסורות הלכה ג סמג לאין קמח טוש״ע י״ד סיי קכג סעיף א:

קבם גדה מיי פי״נ מהלכות איסורי ביאה הלכה א ב סמג לאוין קיב טור ש"ע אה"ע סי' טו סעיף א:

קל וז מיי׳ שם הלכה ד טוש"ע שם סעי ד בהגה]: קלא ח מיי שם הלכה ב

קלא זו נוייי שם הנכה ב טוש"ע שם סעיי ה: קלב ט י מייי שם פכ"ב הלכה א סמג לאוין קכז טוש"ע אה"ע סי" כב סעיף א [וברב אלפס קדושין פ"ד ד' רמג.]: קלג כ ל מיי׳ שם הלכה ג טוש"ע שם סעי׳ ב: קלד מ מיי׳ שם פ״ד הלכה ד ופ״א מהלכות טומאת מת הלכה י"ד ופ"ב מהל' משכב

ומושב הלכה י: קלה ג מיי׳ פ״ב מהל׳ משכב ומושב הלי

רבינו חננאל במארה אתם נארים ואותי . אי איכא הגוי כולו וקא עבר עליה האי גברא אותי אתם קובעים ואי לא לא. גופא אמר באלי (נותאה) ארימי ווחאה] משה מפושטוי"ש דאמר הכא בבית יינן ובנותיהן כולן מי״ח דין של חשמונאי גזרו בעובדת כוכבים . דבר הן. בנותיהן אמר רב משום זונה ותנן בפרק הבא (ב) ביבמות (דף סא:) וחכ"א אין זונה בנותיהן שיהו נדות משום עבודת כוכבים גזור בהו רבנז. גזרו על פתז בתורה ומפרש טעמא לפי שבאין . ושמנן משום יינן. וגזרו על יינן משום ייחוד בנותיהן, אבל חתנות בבנותיהן מדאורייתא הוא דכתיב לא תתחתן בם כוכבים שייך זנות ויש לדחות דהתם . ואע"ג דהאי קרא מז' אומות הוא. ל) דכתיב יסיר את בנך מאחרי . מרבינן כל המסירות ואפי׳ ולא משום חילול זרעו שאינו מתייחם אחריהן אכן קשה דאמרינן ודרך זנות בית דינו של שם גזרו שנאמר הוציאוה העובדת כוכבים הלכה למשה מסיני הוא דתנן הבועל ארמית קנאין פוגעין בו והנ״מ ורבא אמר לוקה אלמא מדאורייתא הוא מלקי עלה משום זונה ואפילו בפרהסיא וכמעשה זמרי. בפרהסיא וכמעשה ומרי. אבל הבא על העובדת כוכבים בצנעא בית דין בעובדת כוכבים ואמר בפרק עשרה של חשמוואי גזרו. הרא אלעזר בר יעקב ור' יהודה ור' יוסי על העובדת כוכבים חייב משום ל)נש"א פי' נדה שפחה אשת איש. נשג"ז שמעון לא שרי אלא בנתגיירה פחותה מבת ג' שנזרעו בתוליה בישראל אבל זונה. גזרו תלמידי שמאי אפילו ייחוד דעובדת כוכבים פנויה אבל ייחוד דבת ישראל אם היא אשת איש מן אם היא אשת איש כון התורה הוא. שנאמר כי יסיתך אחיך בן אמך בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם שאר כל העריות שבתורה. ייחוד

דבת ישראל פנויה בית דינו של דוד גזרו בה.

דאמר רבא באותה שעה

שבא אמנון על תמר אחותו גזרו על ייחוד

דפנויה בת ישראל. וגזרו

על ייחוד בנותיהן משום

ארים. אתם מקבלים עליכם גזירה בארור ובקללה במארה אים לאיב במארה אורים. אתם מקבלים עליכם גזירה בארור ובקללה ויכולה להתבטל אף בב"ד קטן מיהו חלה היא לענין שלריכה ונאסר עליכם ואח"כ אותי אתם קובעים גחלים שאתם נהנים שוב שום היתר שהרי שמן נהגו בו איסור עד שבא רבי יהודה והתירו: בורן על בנותיהן שיהו גדות מעריםותן. וגם על בנות כותים בריי״ן: משום יינן. שהיין בוער בו ומביאו לידי בנותיהן:

גורו ושתי גזירות הוו ותרוייהו לריכי במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים כמו שפי׳ בפ״ק דשבת (א) (מו:): דבתיב לא תתחתן בם. אסיפא הגוי כולו אי איכא גוי כולו אין אי לא לא דקרא סמיך דכתיב ובתו לא תקח לבנך גופא שמכר באלי אמר אבימי נותאה משמיה דאילו לאו דלא תתחתן מיירי בגיורת דרב פיתן ושמנן יינן ובנותיהן כולן משמונה כדאמרינן בהערל (יבמות עו.) וכי האי עשר דבר הן בנותיהן מאי היא אמר רב גוונא פי' הר"ר אלחנן בפרק הערל (שם עט.) גבי בני שאול שהוקעו דפריך והכתיב לא יומתו אבות על בנים וע"כ ° אסיפא דקרא סמיך דכתיב איש בחטאו יומתו אבל רישיה דקרא מוקמי ליה (בסנהדרין דף כו:) בעדות אל על הבן וע"ע חום׳ כחונות כט. סד"ה אנון: בי יסיר דרבות כד המסירין. ע"כ הך דרשא לא קיימא אלא אבתו לא תקח לבנך דסליק מיניה דאילו שאר עובדי כוכבים בגירותן שרו ולר"ש דאסר פי' רשב"ם הך דר"ש ליתא בכולהו תנאי אלא משום דשמעיגן ליה לר"ש דדריש טעמא דקרא אם כן כי יסיר קרא יתירא הוא דכי נמי לא כתיב דרשינן האי טעמא מנפשיה [ועי מוס׳ קידושין משום נשג"ז. פירוש כהן הבה עליה חייב משום זונה ומפ' בפ' הנשרפין (סנהדרין דף פב.) ואידך דאמר משום נשג"א קסבר נשייהו לא מפקרי בזנות ומשום הכי

נחמן בר יצחק גזרו על בנותיהן נידות מעריםותן וגניבא משמיה דרב אמר כולן משום עבודת כוכבים גזרו בהן דכי אתא ירב אחא בר אדא א"ר יצחק גזרו על פיתן משום שמנן מאי אולמיה דשמן מפת אלא על יינן יינן משום יינן בועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום ד"א בנותיהן דאורייתא היא דכתיב 2לא תתחתן בם דאורייתא ז' אומות אבל שאר עובדי כוכבים לא ואתו אינהו וגזור אפילו דשאר עובדי כוכבים ולר"ש בן יוחי דאמר נכי יסיר את בנך מאחרי מגלרבות כל המסירות מאי איכא למימר אלא דאורייתא יאישות דרך חתנות ואתו אינהו גזור אפילו דרך זנות הזנות נמי בבית דינו של שם גזרו דכתיב ⁴ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף אלא דאורייתא עובד כוכבים הבא על בת ישראל דמשכה בתריה אבל ישראל הבא על העובדת כוכבים לא ואתו אינהו גזור אפי' ישראל הבא על העובדת כוכבים ישראל הבא על העובדת כוכבים הלכה למשה מסיני היא יהבועל ארמית קנאין פוגעין סדאמר מר יהבועל בו יי(א"ל) דאורייתא יבפרהסיא וכמעשה שהיה ואתו אינהו גזור אפילו בצינעא בצינעא נמי בית דינו של חשמונאי גזרו [דכי אתא רב דימי אמר ב"ד של חשמונאי גזרו] ישראל הבא על העובדת כוכבים חייב משום נשג"א

יכי אתא רבין אמר משום "נשג"ז כי גזרו בית דינו של חשמונאי ביאה אבל ייחוד לא ואתו אינהו גזור אפי' ייחוד ייחוד נמי בית דינו של דוד גזרו "דאמר רב יהודה באותה שעה גזרו על ייחוד אמרי התם ייחוד דבת ישראל אבל ייחוד דעובדת כוכבים לא ואתו אינהו גזרו אפי' אייחוד דעובדת כוכבים ייחוד דבת ישראל דאורייתא היא ⁰דאמר ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק רמז לייחוד מן התורה מנין שנאמר כי יסיתך אחיך בן אמך וכי בן אם מסית בן אב אינו מסית אלא בן מתייחד עם אמו וואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה ייחוד דאורייתא דאשת איש ואתא דוד וגזר יאפי' אייחוד דפנויה לואתו תלמידי בית שמאי ובית הלל גזור אפי' אייחוד דעובדת כוכבים מאי על ד"א משום ד"א אמר רב נחמן בר יצחק שמגזרו על תינוק עובד כוכבים שיטמא בְזיבה שלא יהא תינוק ישראל רגיל אצלו במשכב זכור דא"ר זירא צער גדול היה לי אצל ר' אסי ור' אסי אצל ר' יוחנן ור' יוחנן אצל ר' ינאי ור' ינאי אצל רבי נתן בן עמרם ור"נ בן עמרם אצל רבי תינוק עובד כוכבים מאימתי מטמא בזיבה ואמר לי בן יומו וכשבאתי אצל ר' חייא אמר לי יבן ט' שנים ויום אחד וכשבאתי והרציתי דברי לפני רבי אמר לי הנח דברי ואחוז דברי רבי חייא דאמר תינוק עובד כוכבים אימתי מטמא בזיבה בן תשע שנים ויום אחד הואיל

בעובדת כוכבים ודאי שייך זונה וי"ל דההיא דרבא דתמורה וכן ההיא דפ׳ י׳ יוחסין וההיא דיבמות דמשמע דבעובדת כוכבים שייך זונה (ד) היינו ודאי ליאסר לכהן ואף הכהן לוקה עליה כבעולה ודאי ואביי דפליג ואמר אינו לוקה היינו משום דקסבר דהא דממסרא עובדת כוכבים זונה לכהן מדאורייתא לאו משום זונה דכתיב בקרא מתסרא אלא מגזרת הכתוב דכתיב בחולה מעמיו ולא גיורת ולאו הבא מכלל עשה עשה ולהכי לא לקי והך גזירה דב"ד של חשמונאי הוי בסתם עובדת כוכבים שאין ידוע לנו שנבעלה דמספיקא לא לקי ואפי׳ לרבא ומיהו לרבין גזרו חכמים לחייבו משום זונה ולרב דימי נשייהו לא מפקרי הלכך משום זונה לא גזרו ומפ׳ נמי התם בפ׳ הנשרפין מ״ד נשג״ז לא אמר נשג״א דאישות לית להו וק׳ דהא מנרכינן בפ"ק דקידושין (דף כא:) גבי יפת תואר אשת לרבות א"א אלמא איכא בהו אישות וי"ל דודאי עשה מיהא איכא ולכך הולרך לרבות אשת איש והא דדרשינן בפ׳ ד׳ מיתות (סנהדרין דף נג:) אשר ינאף אשת רעהו פרט לאשת אחרים פי׳ עובד כוכבים אלמא לא שייך בהו אישות כלל היינו לענין חיוב מיתה והא דאמרינן (בריש) [בירושלמי בפ'] אין עומדין י' באו על הזונה ראשון קנאה ואחרים חייבים עליה משום אשת איש הדא אמר בעילה קונה בבני נח היינו דוקא גבי בני נח אבל בישראל אינו חייב בעשה אלא בעולת בעל ואשתו גמורה: צער גדול היה לי לפני רבי אםי בו'. מדאמרינן ופלוני אנל פלוני משמע שכולם היו בדור אחד וכולם בימי רבי:

א) שבת יו: ע"ש, ב) [שס], ג) בפתייו פתיין, ג) [קדושין סח:], ד) סנהדרין פב., ה) [ל"ל אלאו. ו) שם. ו) שם כא. ע"ש. ת) שם: קדושין פ: ע"ש, ע) שנת יו:, י) נס"ח: גויה, כ) וברחשית כז. ל) ודברים

חורה אור השלח 1. במארה אתם נארים תי אַתֶּם לְבְעִים הַגּוֹי מלאכי ג ט -,... 2. ולא תתחתו בם בתף וְלֹא תִּתְחַתַּן בְּם בְּתְּךְ לֹא תַתַּן לְבְנוֹ וּבְתוֹ לֹא תַקָּח לְבְנַף: דברים ז ג
בי יָסיר אֶת בְּנָךְ מַאַחֲרֵי וְעַבְדוֹּ אֱלֹהִים מַאַחֲרֵי וְעַבְדוֹּ אֱלֹהִים אַחַרִים וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶּם מֵאַחֲרַי וְעָבְרוּ אֱלֹהִים מַאַחֲרַי וְחָרָה אַף יְיָ בְּּכֶם אֲחַרִים וְּוְּשְּ וְהִשְׁמִידְךְּ מַחֵר: דברים ז ד

יבוים יו. אַנִיהִי כִּמִשְׁלשׁ חֲדָשִׁים.4 וְיֻגֵּדְ לִיהוּדְה לֵאמר זְּנְתָה תָּמֶר כַּלְתָרְ וְגַם הִנָּה הָרָה לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר הוציאוה ית שֶׁרף: בראשית לח כד

בו אשרו לה. 5. בּי יְסִיתְךּ אָחִיךּ בֶּן אִמֶּךָ אוֹ בִנְךָּ אוֹ בִתְּךָּ אוֹ אַשֶּׁת חֵיקַךּ אוֹ רֵעַךּ אֲשֵׁר בַּנְפְשְׁךְּ בַּפַּתָּר לֵאמּר בַּלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחַרִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעָתָּ אֲחַרִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעָתָּ אַנוּן ים נָגָּשֶּׁי, ייי דְּיַבְּ אַתְּה וַאֲבֹתֶיף: דברים יג ז

גליון הש"ם תום' ד"ה דכתיב וכו' אסיפא דקרא. עיין קידושין דף סח ע"ב חוס' ד"ה אמר קרא:

הגהות הב"ח

(ל) תום' ד"ה גזרו וכו' (פ) תופי דיים נולד וכרי בפ"ק דשבת. נ"ב בדף ט"ו ע"ב בתופ' ד"ה אף בנות כותים: (ב) ד"ה תשום וכרי בפתק הבא על יבמתו וחכ"א: (ג) בא"ד יזונה לא יחם ולא יחלל ורעו אבל בעובדת כוכבים דלית נה וכו' מתיחס אחריו אכן: (ד) בא"ד יההים דיבמות דמשמע לבעובדת כוכבים שייך זונה לניסכר לכהן ואף הכהן ליחסר עליה היינו דוקא

לעזי רש"י בריי"ץ [ברי"ץ]. עריסה.

מוסף רש"י

הבועל ארמית. נת עונד כוכבים, קנאין פרגעין בו. בני אדם כשרין המתקנאין קנאתו של מקום פוגעין בו בשעה שרואין את המעשה, אבל לאחר מיכן אין מיתתו לחתר מיכן אין מיחחו מסורה לבית דין, והלכה למשה מסיני הוא. פוגעין, ממיחין כמו (מלכים א ב) . ל**ך ופגע כו** (סנהדרין פא:) ק ופגע כו (מחודין פא). חייב משום נשג"א. כלומר נענש כה משום כל אלו (שם פב.). גזרו על ייחוד. דאשת איש ועל ספנויה (שם כא:). אלא בן מתייחד עם אמו. להכי נקט קרא בן אמך לומר שהבן מנוי אנל האם (קדושין פ:). שיטמא בזיבה. ואפילו אינו זכ (שבת יז:).

דבית דינו של חשמונאי גורו שלא תהיה עובדת כוכבים מיוחדת לו בונות אתו אינהו גזרו אפילו אקראי בעלמא: ועל דבר אחר משום דבר אחר מא היא. אמר רב נחמן בר יצחק גזרו על תינוק עובד כוכבים שיהא מטמא בויבה שלא יהא תינוק ישראל רגיל אצלו במשכב זכור. אסיקנא עובד כוכבים מבן ט' שנים ויום אחד מטמא בזיבה.